

دیوان عدالت اداری

تاریخ: 05 دی 1390

کلاسه پرونده: 953-90/996

شماره دادنامه: 428 - 429

موضوع رأی: اعلام تعارض نسبت به آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری

شاکی: آقایان بهاء الدین احمدی و محمد صدیق فرجتبار

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: 429، 428

تاریخ دادنامه: 1390/10/5

کلاسه پرونده: 953-90/996

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقایان بهاء الدین احمدی و محمد صدیق فرجتبار

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض نسبت به آراء صادر شده از شعب دیوان
عدالت اداری

گردش کار: آقایان بهاء الدین احمدی و محمد صدیق فرجتبار به موجب لایحه های
جداگانه، اعلام کرده اند که شعب 20 و 18 دیوان عدالت اداری در خصوص پاداش
پایان سال کارگران شاغل در اداره راه و ترابری استان کردستان آراء معارضی صادر

کرده‌اند بدین نحو که شعبه هجدهم دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره 18/3/1389-977 قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاههای مشمول قانون کار را، لازمالاجرا برای تعیین عیدی کارگران شاغل در دستگاههای دولتی قلمداد کرده است. در حالی که شعبه هجدهم دیوان عدالت در ۱۷/۹/۱۳۸۸ پرونده دیگر و شعبه بیستم دیوان عدالت اداری با عدم ابطال رأی شماره 128/88 مأخذی به غیر از قانون مذکور را تایید کرده است.

با توجه به مراتب مشارالیهم رفع تعارض و صدور رأی وحدت رویه را خواستار شده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشرح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه هجدهم دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره 18/88/2472 با موضوع دادخواست آقای عبدالرحمن فاطمی به طرفیت هیأت حل اختلاف اداره کار و امور اجتماعی شهرستان بانه و به خواسته اعتراض به رأی هیأت حل اختلاف به موجب دادنامه شماره 977 مورخ 18/3/1389، مفاداً به شرح آینده به صدور رأی مبادرت کرده است:

در خصوص شکایت آقای عبدالرحمن فاطمی به طرفیت اداره کار و امور اجتماعی شهرستان بانه به خواسته اعتراض به رأی شماره 5-2/1388-7 هیأت تشخیص با توجه به محتویات پرونده و لایحه دفاعیه طرف شکایت که به شماره 4054-6/11/1388 ثبت دفتر لواح این شعبه شده است و با ملاحظه و مدافعت در پرونده استنادی خوانده و با عنایت به این که ابلاغ دستمزد منطبق با طرح طبقه‌بندی مشاغل که شغل وي نگهبان بوده است و در فرم مذکور مشخصات وي به عنوان کارگر و مشخصات طرف قرارداد به عنوان کارفرما قید شده است لذا ایشان کارمند حسوب نمی‌شود و مشمول قانون کار و کارگر محسوب می‌شود و مصوبه قانون نحوه پرداخت عیدی به کارکنان دولت مصوب 20/10/1374 مجلس شورای اسلامی موجب فسخ و لغو مصوبه 6/12/1370 نشده است و به قوت خود باقی است و لذا نیاز به بررسی مجدد دارد بنابراین دعوای مطرح شده را وارد تشخیص و به استناد مواد 7 و 14 قانون دیوان عدالت اداری رأی معتبرضعنه نقض و مقرر میدارد، هیأت همعرض با

در نظر گرفتن مراتب یاد شده وفق مقررات قانونی مجدداً به موضوع رسیدگی کند، این رأی قطعی است.

ب: شعبه بیستم دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره 3194/88/20 با موضوع دادخواست آقای محمدصادیق فرجتبار به طرفیت اداره کار و امور اجتماعی کردستان و به خواسته اعتراض به رأی شماره 128/88 مورخ 17/9/1388 هیأت حل اختلاف به موجب دادنامه شماره 742 مورخ 29/2/1389، مفاداً به شرح آینده به صدور رأی مبادرت کرده است.

راجع به اعتراض آقای محمدصادیق فرجتبار فرزند محمد سعید به طرفیت هیأت حل اختلاف کار و امور اجتماعی کردستان در اعتراض به رأی 128-17/9/1388 صادره از آن هیأت، نظر به شرح دادخواست تقدیمی شاکی و مستندات پیوست و مفاد لایحه شماره 1091-1389/1/18 ارسالی از ناحیه خوانده و ملاحظه اسناد و مدارک موجود در دوسيه تشکيل شده در اداره کار، دلiliي که زمينه نقض يا ابطال و بي اعتباري رأي معتبرض عنه را فراهم آورد مشهود نیست از حيث رسیدگي شکلي و ماهوي نيز ايرادي به رسیدگي مترب نیست على هذا اين شعبه دیوان عدالت اداری شکایت شاکی را مردود و به رد شکایت وي حکم صادر و اعلام مي دارد، اين رأي به دلالت ماده 7 قانون دیوان عدالت اداری قطعی است.

ج: شعبه هجدهم دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره 3169/88/18 با موضوع دادخواست آقای بهاءالدین احمدی به طرفیت اداره کار و امور اجتماعی سنتنج و به خواسته اعتراض به رأی شماره 128/88-17/9/1388 هیأت حل اختلاف به موجب دادنامه شماره 1409 مورخ 28/4/1389، مفاداً به شرح آینده به صدور رأي مبادرت کرده است:

با توجه به مفاد دادخواست تقدیمی و با بررسی سایر اوراق و محتویات پرونده و با عنایت به این که ایراد و اعتراض موثر و موجهي که موجب نقض رأي معتبرض عنه شود ابراز و ارائه نشده است و از طرفی رأي صادر شده بر مبنای موازین و مقررات قانونی صحیحاً اصدار و انشاء شده است و تخلفی از قوانین و مقررات در آن مشهود نیست بنابراین دعوای مطرح شده را وارد ندانسته، مردود اعلام مي کند. اين رأي در اجرای ماده 7 قانون دیوان عدالت اداری قطعی است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و

دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل شد، پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می‌کند.

رأی هیأت عمومی

اولاً: تعارض در مدلول آراء مذکور در گردش کار محرز است.

ثانیاً: نظر به این که به موجب ماده واحده قانون نحوه پرداخت عیدی به کارکنان دولت مصوب 20/1/1374 دولت موظف شده است، اعتباری که هر ساله برای پرداخت عیدی به کارکنان خود تخصیص می‌دهد، اعم از نقدی و غیر نقدی را به طور مساوی به کلیه کارکنان خود پرداخت کند و در ادامه ماده واحده، مشمولان قانون کار در دستگاههای دولتی را نیز مشمول قانون قلمداد کرده است، بنابراین پرداخت عیدی و پاداش پایان سال به مشمولان قانون کار شاغل در دستگاههای دولتی بر اساس قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاههای مشمول قانون کار وجاhest قانونی ندارد و آراء شعبه بیستم دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه 29/2/1389-742 و شعبه هجدهم دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه 1409-1409/28/4/1389 در حدی که متنضم معنای فوق است صحیح و موافق قانون تشخیص داده می‌شود. این رأی به استناد بند یک ماده 19 و ماده 43 قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتّباع است.

رئيس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
محمد جعفر منتظری

این مطلب از سایت دیوان عدالت اداری چاپ شده است.
نشانی مطلب : <http://www.divan-edalat.ir/show.php?page=ahoshow&id=8887>